

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE DELFTSCHE STUDENTEN

HOOFDREDACTEUR: R. A. BRZESOWSKY

GRIFFIER: B. SUURENBROEK

REDACTEUREN: A. H. BLOM EN G. H. W. MEEDER

UITGEVER: F. J. OLDEMAN, BALISTRAAT 10 — ADRES REDACTIE: „SOCIETEIT PHOENIX”

1STE JAARGANG

VERSCHIJNT WEKELIJKS

6 BLZ. 29 JUNI No. 2

Wat wij willen.

Nu het eerste nummer van het orgaan van de Delftsche Studenten het levenslicht aanschouwd heeft, is het zeer noodzakelijk dat de Redactieleden hun gedachten tot uiting brengen om zodoende een duidelijker beeld te geven van de toestand waarin wij ons thans als Delftsche Studenten bevinden. Het is mij als een der Redactieleden vergund mijn mening over wat tot stand zal komen, met woorden tot uitdrukking te brengen, die naar ik hoop tot U zullen spreken.

Het is met gemengde gevoelens dat deze woorden neergeschreven worden terwijl het besef nog aanwezig is hoe moeilijk het is, nu alle waarden en levensproblemen in een chaotischen toestand verkeerden, met een juiste blik de dingen dezer dagen te bezien, ze bruikbaar te maken voor onze Studentenwereld. Want de voorloopige Redactie, die zich opgeworpen heeft, bestaat uit mensen van verschillende vooroorlogse vereenigingen, mensen die allen nog min of meer geestelijke banden bezitten met het vroegere systeem van vereenigingen en, evenals gij nog vreemd staan tegenover de huidige overgangstoestand in Delft.

De wil om te begrijpen en tevens het begrip zelve van de noodzakelijkheid tot het vormen van een groot en degelijker verband in de studentenwereld is echter zeker aanwezig.

Ter vergelijking diene een woestijn, waarin uit de vier windstreken mensen komen aangelopen om op één punt, de vruchtbare oase, saam te komen, elkaar geestelijk te ontmoeten, verder tezamen op weg te gaan om het vruchtbare land, de goede toekomst, te ontdekken.

Wel, de eerste wankele schreden zijn gezet op het pad naar een studentenwereld anders dan die van voor den oorlog, een wereld van inniger samenwerking, een beter begrip van elkaar, om te komen tot een Delftsche Studentenmaatschappij die de basis zal zijn voor het verder maatschappelijk leven in het belang van ons gemeenebest.

En zullen altijd groepen zijn, die zich opwerpen als te zijn verkoren om later die maatschappelijke ambten te bekleden welke hun de leiding over ons land zullen verschaffen. Moeten deze groepen zich verheven voelen boven andere studenten? Welneen zij zullen door hun aardse welstand, door een geestelijk hooger peil, dat door een of andere reden is ontstaan dank zij eigen initiatief, of door een hoogstaand vereenigingsverband geschapen is, moeten bijdragen om juist het geestelijk peil van ons allen, Delftsche Studenten, tot een hoogte te brengen die verre verheven zal zijn boven dat van vóór den oorlog. Innerlijke beschaving, gepaard gaande met de uiterlijke, samenwerking tusschen alle groepen om elkander zoo snel en degelijk mogelijk te verheffen boven de afgunst, de naijver en het egoïsme, zullen nu de waarden zijn waarnaar wij allen dienen te streven.

Samenwerking om elkaar op een geestelijk hooger peil te brengen, samenwerking, niet enkel uit het oogpunt van eigenbelang doch in een sfeer van vertrouwen en verdraagzaamheid op alle gebied, in een sfeer, die getuigt van respect voor elkaar. Komaan, studenten, de oorlog heeft ons zoovele slachtoffers gekost, velen van hen zijn glimlachend de dood ingegaan, velen onder hen zuchtten jaren lang in kerker en tuchthuis; laat ons, die overbleven en die de werktuigen in handen hebben om onze Studentenmaatschappij op te bouwen, niet aarzelen deze te gebruiken.

Laat ons bedenken dat wij vrije mensen zijn, die nog een kans krijgen te vechten voor een ideaal dat goed is en bereikbaar, een algemeene organisatie van studenten. Men dient te bedenken dat niet direct alles te bereiken is en dat zeker aller ijver en werkkraft daarvoor vereischt zijn. Er is niet onmiddellijk een vereeniging, een mensa, een Societeit of persorgaan dat goed functionneert. Er zijn nog vele kleine en groote moeilijkheden, die slechts met de vurige wil en het enthousiasme tot samenwerking, waartoe wij in de afgelopen jaren zijn gebracht, kunnen worden overwonnen.

Een lichtend voorbeeld zij het beeld van onze Koningin die in de donkerste dagen van de achter ons liggende oorlogsjaren, ons met Haar moreelen moed, sterkte wist te geven, zoo noodig om geestelijk niet de slaaf van onzen vijand te worden.

Studenten, toont uw oprechten wil om te maken wat ervan te maken is.

R. A. B.

Hier ben ik.

Lezer, denk niet dat ik meen in dit tijdsgewricht het onderwerp van Uw ongetwijfeld veelzijdig ontwikkelde belangstelling te vormen. Zoo eigenwijs zijn wij nog niet. Toch houd ik het mogelijk dat U zich te kwader ure gaat afvragen: „Wat wil die redacteur?”

Uitgaande derhalve van het standpunt: „Rédiger, c'est prévoir”, moge ik kortelings enkele feiten uit mijn gemoedsleven openbaren. Dat ik alle hinderlijke intimiteit weet te vermijden, zal nader blijken. Zelfs zal ik U niet op de hoogte te stellen van uiterlijkheden als mijn voorliefde voor tandems en olie-bollen. Immers, niet alleen interesseert U dit alles niet, doch bovendien gaat het U in geen deele aan. Samenvattend kan ik dus vaststellen, dat het hoog tijd wordt mij te bezinnen op de vraag wat ik tot U te zeggen, wat ik met U gemeen heb en waarnaar wij tezamen zouden kunnen streven.

En dan teekenen zich plotseling aan de horizon van mijn gedachtenwereld, hoewel nog vaag, de omtrekken af van een idee, een ideaal, dat het antwoord op de gestelde vragen kan inhouden: een nieuwe studentenmaatschappij. Nòg is er slechts sprake van een gedachtenbouwsel, van mogelijkheden; nòg heb ik U, lezer, hoogstens in den geest mogen ontmoeten; hoe kon het ook anders? Thans is evenwel het moment aangebroken, waarop het verheven ideaal omgezet moet worden in nuchtere realiteiten, opdat wij in werkelijkheid tot elkaar kunnen komen, en liefst met minder vooroordeelen en met meer begrip dan voorheen.

Lezer, ik wil U leeren kennen, zelfs als Gij U door dit egocentrische verhaal gegrepen of gevleid voelt.

G. M.

In Memoriam.

Op 30 Augustus 1944 werd in het concentratiekamp Vught doodgeschoten Wim de Nie, in wijden kring bekend als „Wampie”. Langen tijd heeft men nog in het onzekere verkeer over zijn lot, hoewel reeds het ergste werd verwacht. Thans moet een tusschen hoop en vrees zwevend vermoeden plaats maken voor gevoelens van berusting vermengd met een opstandige droefheid over het heengaan van een der besten uit ons midden.

Voordat er sprake was van een grootscheepsch en georganiseerd verzet tegen den vijand, speelde „Wampie” al een belangrijke rol door zijn ruime blik, sympathieke belangstelling en leidinggevende gedachten. Toen de druk van den bezetter steeds zwaarder werd en de studentenmaatschappij dreigde te worden verpletterd onder haar gewicht, stelde „Wampie” zich met de inzet van zijn geheele persoonlijkheid daartegen te weer. Dat hij S.S.R. vertegenwoordigde in de Delftsche Studenten-Contactcommissie, kan slechts als een uitdrukking hiervan worden beschouwd. Daarnaast had Wim de Nie ook op ander gebied een belangrijk aandeel in het verzetswerk; onder meer was hij in 1944, totdat hij op 7 Augustus werd gearresteerd, hoofd van het district Delft der L.O.

Velen zullen „Wampie” missen als vriend. Voor ons allen beteekent zijn verscheiden het wegvallen van een der meest waardevolle krachten uit onze academiale gemeenschap. Zij, die hem na stonden, moeten echter troost kunnen putten uit de gedachten, die ook zijn leven en werken bezielde.

G. MEEDER.

Memento.

Vrienden kwamen terug. Opgezwollen uit Duitse concentratiekampen, kerngezond uit Engeland en elders; soms met hun laatste pakje aan, soms in keurig uniform. Het was goed hen weer te zien na jaren vaak van scheiding. Zij brachten berichten mee van anderen, die nooit meer zullen komen: gefusilleerd in Vught, gestorven in Dachau, neergestort boven Frankrijk, nooit aangekomen in Engeland, het is slechts een greep uit velen. Van tientallen hoorden we dat zij de aardse vrede niet hadden gehaald, en bij iedere tijding viel er een oogenblik van stilte, te kort dikwijls om de omvang van het verlies te beseffen. We hoorden de verhalen uit Buchenwalde Dachau, Oranienburg en konden niet begrijpen dat menschen dat overleefden, menschen waarvan we durfden te zeggen dat zij niets veranderd waren.

Alleen de dood werd al makkelijker, soms bijna vertrouwd. Ook het verdriet verloor, door de hoeveelheid waarmee we het te verwerken kregen, aan invloed. Dat was noodzakelijk om het hoofd boven de ellende te houden. Maar vergeten mogen we nooit! Als hier dan ook verteld wordt van Willem Pahud de Mortanges c.s. is het, opdat Delft niet alleen het beeld van hem levendig zal houden, maar door hem dat van alle Delftenaren die door oorlog of verzet gevallen zijn.

Willem Pahud was de eerste student die Delft in het Studentenverzet vertegenwoordigde. Hij was daar begin 1942 door enkele ouderen toe aangezocht, die in zijn onafhankelijke, strijdbare geest en enthousiasme de belangrijkste kwaliteiten voor de nieuw te scheppen functie zagen. De eigenschappen voor het onzichtbare werk benodigd, bezat Willem in wel bijzondere mate. Zijn vrienden waarmee hij in studentenverband werkten bleven tot zijn arrestatie in het ongewisse over zijn belangrijkste terrein van activiteit, dat hem tenslotte noodlottig zou worden: de daadwerkelijke sabotage. En naast deze bezigheden vergat hij zijn oude banden in de studentenwereld niet: hij deed altijd mee als er uit zijn omgeving een beroep op hem werd gedaan. Aan Laga had hij zijn hart verpand; zelfs tijdens zijn gevangenschap bedacht hij deze, in moeilijke omstandigheden verkeerende vereniging op grootsche wijze.

In begin December '42 verleende hij geen medewerking aan stakingsactie die interacademiaal ook voor Delft was gevraagd; een besluit dat, gezien de omstandigheden, zeer verstandig was. Nog vóór het ernstig ongeval dat hem op oudejaarsavond op een zijner tochten overkwam, nam hij de eerste organisatie van de Delftsche contactgroep ter hand. Daarbij waren ook zijn andere medewerkers, speciaal Ok van der Plas en Eddy van Raalte, betrokken. Na een gedwongen rust van 1½ maand in een ziekenhuis, trok Willem onmiddellijk weer met zijn groep mee op het oorlogspad. Helaas was deze activiteit van korte duur: dank zij de praktijken van de beroepsprovocateur Anton van der Waals werd vrijwel de geheele groep half Maart opgerold. Na een fier doorstane, moeilijke periode van gevangenschap werden op 21 Mei 1943 Willem, Ok, Eddy, Piet Huurman, Menko König en Jaques Smit terechtgesteld. Hun werken, hun houding toen de klap viel, doch bovenal de geest waarvan zij immer getuigden, zijn voor het verzet van de Delftsche studenten een stimulans en steun geweest in de latere jaren. Dat wij hen en allen die voor- en na hen zijn gegaan voor de „goede zaak”, bij het bouwen aan de groote toekomst van ons Rijk waarvoor zij streden, nimmer zullen vergeten.

R. VON NORDHEIM

Societeit „Phoenix”.

De Commissie tot beheer van de Societeit „Phoenix” heeft besloten dat in de toekomst het gebouw geopend zal zijn:

Vrijdagmiddag van 17 tot 21 uur.

Dinsdagmiddag van 18 tot 21 uur.

Echter alleen zij zullen worden toegelaten die in het bezit zijn van een toegangsbewijs. Dit geldt ook voor studenten die oud-lid zijn van de Societeit „Phoenix”. Verder wordt er op gewezen dat het geven van fooien geen gebruik is.

De Commissie tot beheer der Societeit „Phoenix”.

Muziek.

Het orkest van het D.S.M.G. „Apollo” wil zoo spoedig mogelijk weer gaan musiceeren. Iedere Delftsche student, die hieraan mee wil doen, geve zich op bij H. Reilingh, Noordeinde 3, met vermelding van het instrument, dat hij bespeelt. De oud-leden van Apollo, die de organisatie van het orkest op zich hebben genomen, kunnen dan een overzicht krijgen van de deelnemers. Ook zij, die niet uitblinken moeten zich opgeven! Voor iedereen zal een plaats gevonden worden.

D.S.R.V. „Laga”.

De enkele jaren van passiviteit die de D.S.R.V. „Laga” zichzelf opgelegd heeft, de enkele jaren dat de leden van deze vereeniging zich teruggetrokken hebben uit het roeien, aangezien het in overeenstemming was met de gevoelens die zij in den oorlog koesterden jegens landgenooten aan wien het van „hoogerhand” verboden was aan de roeisport deel te nemen, hebben een volkomen verwaarloozing van het gebouw en materiaal teweeggebracht. Het is daarom een zeer verheugend verschijnsel dat het Bestuur thans reeds besloten heeft zijn taak te hervatten, om zodoende aan de wensch van velen, die „Laga” lief hadden, gevolg te geven. Het is dan ook een droeve taak voor het Bestuur de velen te moeten memorereen die nooit meer terug zullen keeren en die nimmer meer hun enthousiasme en levenslust op Laga zullen kunnen overdragen. Er is een leegte ontstaan, die wij thans bij de wederopbouw van onze vereeniging zeer zeker zullen gevoelen.

Welaan, een aangename plicht is het om mede te deelen, dat het Bestuur zich ervan bewust is dat Laga thans weer een belangrijke rol in het Studentenleven moet gaan vervullen. Zwaar en vermoeiend zal de taak van het Bestuur zijn, daar door de afgelopen jaren de hulpmiddelen waarover Laga beschikte, wel tot nihil gereduceerd zullen blijken te zijn.

Om over gegevens te beschikken, betreffende het aantal toekomstige leden, heeft het Bestuur gemeend goed te doen een lijst op de Societeit Phoenix te plaatsen, waarop allen zich als lid kunnen inschrijven, terwijl voor een duidelijk overzicht een scheiding werd gemaakt tusschen race-roeiërs, fuif-roeiërs en belangstellende leden. Niet om tusschen deze drie categorieën scheidingslijnen op te werpen maar om op de hoogte te zijn van het aantal menschen dat in een komend seizoen (1945-1946) zal opkomen voor de kleuren van Laga als wedstrijdroeiers, daar het U allen wel bekend zal zijn dat de D.S.R.V. „Laga” in de eerste plaats een raceroeiërsvereniging is; daarnaast bestaat er een behoorlijke kans voor andere leden om zich in de roeisport te bekwamen zonder dat deze op wedstrijden behoeven uit te komen. Deze categorie is die der fuifroeiers. Vervolgens nog de categorie belangstellende leden die, zonder dat zij roeien, „Laga” een warm hart toedragen en zodoende deze gevoelens kunnen uiten door een financieele bijdrage te leveren. Het totaal aantal leden zal een basis vormen voor een nog nader te bepalen contributie.

Tezamen zullen deze menschen de D.S.R.V. „Laga” er weer boven op moeten helpen.

De commissie, die door het Bestuur voorloopig ingesteld is om de initiale problemen voor de herleving van Laga op te lossen, zal bestaan uit de heeren: R. A. Brzesowsky, H. Reilingh, H. ter Kuile, H. Verschuur en P. Th. Eckenhausen, van wie U desgewenscht inlichtingen zal kunnen verkrijgen. De taak die deze commissie heeft, zal slechts met behulp van het enthousiasme en de offervaardigheid van de toekomstige leden, te vervullen zijn. Het verdient dan ook aanbeveling om met elkander een voorloopig fonds op te richten dat geheel zal zijn gebaseerd op vrijwillige bijdragen, om zodoende de eerste uitgaven die noodig zullen zijn, te bestrijden.

Want, voordat er geroeid zal kunnen worden, zijn er aanlegvloten noodzakelijk, daar de vroegere vloten geheel door weer, wind en water zijn verteerd. Het gebouw zal geheel geverfd en opgeknapt dienen te worden om het voor een algeheele ondergang te behoeden. Als het bootenmateriaal weer geheel teruggekeerd zal zijn, is er veel arbeid noodig om dit te reviseeren. Dit zal tijd en vooral geld kosten.

Ziet hier de werkzaamheden, die nog langen tijd zullen vergen voordat U allen aan het brandend verlangen om weer aan de slag te gaan, gevolg kunt geven. Maar slechts met de kracht en energie die U bezielt, zal het mogelijk zijn dit werk tot een goed einde te brengen en een begin te maken met een krachtig roeien want:

Gij Delftsche roeiërs, staat toch pal
voor Laga's roem en voorspoed
Dan wedstrijden wint gij zonder tal,
dan doet gij wat gij doen moet
Bedenk toch steeds de eer is dijn,
wanneer gij op het Spaarne wint.
Bezint U ook eer gij begint,
Dan zult gij de eerste zijn.

Een Oud-lid van het D.S.C. geeft hieronder zijn meening over het toekomstig studentenleven weer in de vorm van:

De Opdracht.

De gebeurtenissen der laatste weken zijn reeds in zooveel uitingen beschreven en bezongen, dat wij, hoezeer wij er mede

instemmen, niet zullen pogen ook met onze penhouder de feestvreugde te vergrooten.

Niet alleen uit bescheidenheid, maar voornamelijk, omdat wij ons nimmer voor zulk een moeilijke taak gepiaatst hebben gezien als thans, bij het verschijnen van de eerste nummers in het bevrijde Vaderland. Want bittere jaren liggen achter ons, vol van het vreeselijkste leed en de diepste rouw. Het doorstane leed moge door den tijd langzaam slijten, de rouw zal niet vergaan. Nooit zullen wij onze vrienden vergeten, die ons zijn voorgedaan, en door hun zelfopoffering en moed den weg hebben gewezen uit het moeras, waarin zoo menigeen dreigde te verstikken. Diepe rouw zal steeds weer onze harten vervullen bij het vernemen van hunne namen. Zij hebben ook voor onze idealen op den bres gestaan en de uiteindelijke overwinning ervan helaas met hun leven moeten betalen. Het is niet anders.

Maar naast de smart, die bij het ons voor den geest roepen van hun persoonlijkheden weer wakker wordt en onze feestvreugde tempert, gevoelen wij een steeds zwaardere last op onze schouders gelegd. Zoo groot en verantwoordelijk, dat we er ons maar nauwelijks een duidelijk beeld ervan durven maken. Waar het vroeger gold „gewoon” ons best te doen, waar niemand zich indertijd ervan een verwijt zou hebben gemaakt, als hij gedurende een zekere periode meer aandacht voor pleziertjes had, dan voor den ernst les levens, de studieboeken en de „kille”, daarvoor treedt nu in de plaats een alles overheerschend gevoel van de buitengewone waarde van het oogenblik, een bijna drukkend besef van de geestelijke erfenis, die ons is nagelaten door hen, die werden weggenomen.

Hieruit vloeit een bijna niet te beheerschen drang tot daden voort, die dan de bewijzen zouden moeten leveren, dat men aan de roepstem gevolg heeft gegeven. En stellig zal ook de gedwongen werkloosheid, die zooveel van ons zoo lang hebben moeten ondergaan, het hare er toe bijgedragen hebben, de spanning van onze opgehoopte energie nog grooter te maken. En hier is het, waar onze weg zoo moeilijk wordt. Want wat moeten wij doen? Op welke wijze kunnen wij ons land het beste dienen, hoe een bijdrage leveren tot de door ons zoo hartstochtelijke begeerde opbouw? Het is hier, dat wij een waarschuwend woord moeten laten hooren, inplaats van het ook door ons nu warme toegepaste aanvurende. Immers, alleen indien wij ons beheerschen en de uiterste zelfdiscipline betrachten, zullen wij in staat zijn een bijdrage te leveren tot herstel van ons land, waarvan de studeerende jeugd zulk een belangrijke rol kan spelen. Een discipline, die des te strenger moet zijn naarmate men, d.w.z. de Regeering ons weer vrijheid laat om onze tijd naar goeddunken in te richten, en niet minder naarmate ons de gelegenheid wordt gegeven onze meeningen weer vrijelijk in woord en geschrift tot uiting te brengen.

Indien wij dit niet terdege zouden beseffen, zouden wij gemakkelijk in plaats van te helpen, ernstig tegenwerken. Wij hebben hier het oog op verschillende zaken, en één ervan is b.v. de zuivering bij de T.H. De hoogst belangrijke, maar niet minder afschuwelijke kwestie, waarbij het gevaar van onverkwalijkte uitlatingen en vertooningen niet uitgesloten kan worden geacht moet o.i. zeker door de studenten op discrete wijze worden behandeld. Wanneer men de eer van Hooger Onderwijs bij het publiek, dat steeds geneigd is met een half oor te luisteren, en maar al te snel uit ondoordachte uitlatingen verkeerde gevolgtrekkingen maakt, niet volkomen te grabbel wil gooien, dan dient men vooral te bedenken dat, ter vermijding hiervan, meeningsverschillen zoo veel mogelijk binnenskamers dienen te worden geuit, zolang niet zeer dringende redenen tot het tegendeel zouden nopen. Dat er nauwkeurig recht gedaan zal worden, behoeft niet te worden betwijfeld. Wanneer wij dan ook de zuivering uitsluitend overgelaten zouden willen zien aan de ter zake bevoegde personen en instanties, dan geloven wij hiermede een eerste, zij het negatieve, maar noodzakelijke medewerking van den student te hebben aangewezen.

Er is echter nog een ander voor ons studeerenden minstens even belangrijk gebied, waarop we ons kunnen trainen in positieve zelftucht. Dat is namelijk de studie zelf. Honderden, duizenden, ja gerust, ieder van ons is in de afgelopen jaren steeds minder in de gelegenheid geweest rustig te studeeren: onderduiken, ondergronds werk, tewerkstelling in het huishouden, om van de andere soorten maar niet te spreken, waren even zoovele ernstige hinderpalen. Dit jarenlange gemis aan geestelijke training zal een funeste invloed kunnen uitoefenen op de snelheid, waarmee wij onze studie zullen kunnen voltooien, als wij hier geen krachtige middelen aanwenden. Het is toch van het hoogste belang, dat die studenten, die voor het voortzetten van hun studie in aanmerking komen, daarvan op de meest doeltreffende manier gebruik maken. Het is daarom, dat wij die studenten, die reden hebben te mogen hopen

dat zij in September aangewezen zullen worden verder te studeeren, dringend zouden willen aanbevelen, indien tenminste hun omstandigheden zulks toelaten, zoo spoedig mogelijk de boeken open te slaan, een of meer vakken uit te zoeken, en met de bestudeering daarvan onmiddellijk een aanvang te maken. Men zal dan ongetwijfeld snel ontdekken, hoe bitter moeilijk het is, om weer in het „gareel” te komen, de rust en het geestelijk evenwicht te krijgen, die elk een conditio sine qua non zijn voor vruchtbare studie. Deze voorwaarden zijn alleen na alles wat we doorgemaakt hebben, te scheppen, door zichzelf in dit opzicht onverbiddelijk te trainen, zich niet overdadig te buiten te gaan in diepzinnige nachtelijke debatten, dronkemanspret of andere frivoliteiten, hoe goed en gezellig deze voor den oorlog ook geweest mogen zijn. Men zal zich drastisch dienen te beperken in al deze zaken.

Het is derhalve met eenige schroom, dat wij tenslotte de vraag willen opperen: Kan er in den eersten tijd van een studentenleven eigenlijk wel sprake zijn? En zoo men dan deze vraag, ondanks alles, toch in bevestigende zin wil beantwoorden — het bloed kruipt immers, waar het niet gaan kan — het volgende: Hoe moet dit studentenleven nu, na den oorlog georganiseerd worden? of moet men dit maar van het toeval laten afhangen? Menschen, die een groot deel van hun tijd beschikbaar mogen stellen om zich geheel te geven aan de voorbereiding en organisatie daarvan, met alle zoo tijdroovende besprekingen en plannen makerijen, die daaraan te pas komen, zullen niet groot in aantal zijn, ja misschien zelfs nu de eerste tijd in 't geheel niet te vinden. En bovendien, van de mooste organisatie zou, zelfs al ware zij op papier geheel ingericht, om dezelfde reden n.l. tijdnood, maar een bitter klein gedeelte „gebruikt” kunnen worden. Toch, wij zeiden het reeds, het is ook ondenkbaar, dat de goede student zich voortaan uitsluitend met wetenschap zal volstoppen zonder eenige mogelijkheid tot ontspanning en gezellig verkeer. Het is zelfs zeer noodzakelijk en voor een goed resultaat bij de studie uiterst belangrijk, dat er contact tusschen de studenten bestaat en wel op de grootst mogelijke schaal. Twee wijzen tot het bereiken van dit doel zien wij n.l. 1e een algemeen studentenblad, d.w.z. een blad dus, dat door alle studenten wordt gelezen, waarmee zij zich kunnen oriënteren en waaraan zij ook alle in principe bijdragen kunnen leveren en ten tweede een plaats van samenkomst. Het laatste zou kunnen worden bereikt, door de voormalige sociëteiten open te stellen voor alle studenten, of indien zulks te kostbaar is of om andere redenen niet wenschelijk, één dezer eveneens voor alle studenten. Aangezien de Sociëteit Phoenix de grootste is, zou wellicht deze in 't laatste geval het meest in aanmerking komen. Een voorloopig bestuur dient te worden gevormd, die het gebouw zoo goed mogelijk in orde zal moeten brengen en geschikt voor sobere accommodatie en bediening. Men zal de luxe menu's en de vele soorten drank volledig moeten bannen. Men zal deze overigens ook niet gemakkelijk kunnen krijgen, maar het behoort zelfs niet te worden nagestreefd. Eén soort koffiemaaltijd, één uniform avondeten, bier met één of twee soorten broodjes zullen de mogelijkheden moeten zijn. De inventaris, voor zoover verzameld, zal zeer zuinig moeten worden behandeld, zoodat men niet met een breuk zooals vroeger te kampen heeft. Daarnaast zal men moeten trachten de bibliotheek weer eenigzins op peil te brengen, in ieder geval met tijdschriften en dagbladen. Zeker moeten de prijzen zoo laag mogelijk gehouden worden, en iedere luxe angstvallig worden vermeden. En zooals hier boven reeds aangestipt ter vermijding van nachtelijke vermoeienissen: er dient een normaal sluitingsuur te zijn en liefst niet te laat. Bij bijzondere gelegenheden zou men dit kunnen laten vallen en weer eens ouderwetsch doorfeesten maar over het algemeen en zeker in de eerste jaren zal men goed doen deze gelegenheden tot de buitengewone gevallen te beperken.

Stel nu, dat het laatste geval verwezenlijkt wordt dan doet zich een eigenaardige moeilijkheid voor. Misschien zullen namelijk enkele oudere leden van het D.S.C zich op het standpunt stellen, dat, aangezien het in feite toch hun Sociëteit is, een desnoods korte groentijd aan een normaal betreden van het geheiligde gebouw ter Sociëteit vooraf dient te gaan. Daarbij zou het geval niet theoretisch zijn, dat eenige menschen, die zich in den oorlog buitengewoon onderscheiden of zeer ernstig eronder geleden hebben, op hun „krent” zouden moeten zitten voor iemand, die hoewel oudlid van het D.S.C. op een betrekkelijk geringe staat van dienst kan bogen. Tegenover deze mogelijkheid staan natuurlijk andere maar zij is op zichzelf, ook al zou het nieuwe gevallen betreffen, zóó lachwekkend, dat zij een groentijd, in welke vorm ook, volkomen uitsluit. Bij het nu instellen ervan zou men inderdaad een belangrijke vergissing maken. Men zou menschen die met het leven zeker al kennis gemaakt hebben, plotseling vergasten op een situatie waaraan zij niet alleen

in 't geheel geen behoefte hebben maar die tevens een zoodanig gemis aan begrip voor de huidige omstandigheden zou toonen, dat wij niet kunnen gelooven, dat er eigenlijk ook maar een vroeger lid van het D.S.C. zal bestaan, die aan een dergelijke vertooning zou willen mede werken.

Over de groentijd, zooals wij die voor *normale omstandigheden* zien, evenals over het vroegere D.S.C. zij ter verheldering van het begrip en onze bedoeling nog het volgende opgemerkt: De groentijd moet niet worden opgevat als een periode, waarin eenige min of meer daarvoor geschikte personen andere aankomende jongeren naar willekeur kunnen beledigen. Dat wij daarin niet alleen staan moge blijken uit het feit, dat voorheen vele Senaten zich met volledige instemming en steun van het belangrijkste deel van het D.S.C. ingespannen hebben om uitwassen door een minderheid veroorzaakt tegen te gaan, en vooral jongerejaars er bij herhaling op te wijzen, dat het opvoedende karakter het hoofdbestanddeel, van de groentijd dient te vormen, ja zelfs dat hierin de eenige rechtvaardiging van de overigens min of meer geestige plagerijen gelegen is. Immers, men zal niet willen ontkennen, dat het voor vele pas „afgestudeerde” H.B.S.-ers, die denken, dat zij de wijsheid in pacht hebben, en voor het meerendeel bestaan of althans bestonden, uit vervelende, verwende en arrogante vlerkjes, heel nuttig is, wanneer zij snel leeren begrijpen, dat er in de wereld andere problemen bestaan als leeraren in het ootje te nemen, whisky fuifjes met meisjes te houden of in two-seaters rond te rijden, afgezien van de andere slechte gewoonten, die zij zich op school hebben eigen gemaakt, en waarschijnlijk ook weer eigen zullen maken. Het kan echter niet worden ontkend, dat voor deze jongens een minder aangename periode van 2½ week, dus 17 dagen maar een zeer oppervlakkige verandering te weeg brengt, vandaar dat dit ook slechts als basis kon gelden, waarop later moet worden voortgebouwd, hetgeen automatisch geschiedde door de daarop volgende voortdurende aanraking met oudere jaars en hun eigen jaargenoten voor allen echter, die, laten wij zeggen van goeden wille waren, was er gelegenheid uit de oneindig vele mogelijkheden, waaruit zij konden kiezen, steeds die te nemen, die het meest bij hun aard paste, of beter uitgedrukt, die, waarvan zij, vaak door schade en schande wijs geworden hadden leeren inzien, dat zij de eenige juiste was. Hierbij werkte het slechte voorbeeld dikwijls nog beter dan het goede. Het is zeker, dat er bij dit systeem van vrije wederzijdsche opvoeding personen zijn geweest, die te gronde gingen, of zich onherstelbare schade op den hals hebben gehaald, door zich onvoldoende rekenschap te geven van de gevolgen van hun daden, maar men mag daarbij niet vergeten, dat de studentenmaatschappij geen instituut van nazorg is, waar men allerlei zwakke lieden moet omringen met de koesterende warmte van goedhartige oude juffrouwen, die ten koste van vele slapeloze nachten hun pupillen in het goede spoor houden. Daarmede kweekt men geen mannen, die later ook maar de allergeeringste innerlijke weerstand zullen hebben tegen de in de maatschappij optredende moeilijkheden, en nog minder wenschen, die in de maatschappij een leidende functie zullen innemen, die anderen, met hun fouten, ten goede moeten kunnen beïnvloeden. Daarvoor moet men immers geleerd hebben, op eigen beenen te kunnen staan, en zelf een doel te kunnen nastreven en bereiken, zonder de voortdurende zorg van de goedhartige juffrouwen. En daarbij komt, dat het aantal dergenen, die zichzelf inderdaad onherstelbaar te gronde hebben laten gaan zeer gering was, vooral bij die groep, die onder de enthousiaste leden gerekend mochten worden, dus van hen, die in werkelijk innig contact met hun medeleden stonden. De intense vriendschapsbanden waren hiervoor de natuurlijke beletselen, en wij weten hiervan uit eigen omgeving vele voorbeelden. Wij zouden en het is hierom, dat wij hier uitvoeriger

(wordt vervolgd).

Studie-inlichtingen.

Centrale Commissie.

De Centrale Commissie voor studiebelangen is uitgebreid met de Heeren: H. W. Herwig voor „Practische Studie” bouwkundige afd. en H. W. Stapel voor „William Froude”.

Technologische Afdeling.

De hier onder genoemden zijn bereid om vanaf 1 Juli, op de Sociëteit „Phoenix”, des Maandags, Donderdags en Zaterdags van 10—12.30 uur mondeling inlichtingen te verstrekken over de studie van Scheik. ingenieur.

J. DONKER DUYVIS.
F. VAN ELTEN.
J. WEEVERS STOUS.

Etoiles de sang.

(à Ch. Martini mon camarad blessé à mort en plein paris, le 20 juillet 1944).

deux, trois étoiles dans le ciel,
deux, trois étoiles dans la Seine,
étoiles qui brûlent en tremblant.
o notre peine . . .
trois étoiles de sang
sont là sur le drap blanc.

o notre frère blessé à mort,
peut-être bien que toi tu dors
et c'est pourtant ta nuit dernière,
toute dernière.
trois étoiles de sang
s'élargissant sur le drap blanc.

est-ce bien toi où est-ce moi
qui fut blessé? trou dans le ventre,
sueurs de la mort, trou dans mon coeur;
nos deux couleurs,
deux étoiles de sang
l'une dans l'autre se fondant.

o la lumière fait très mal
et tout ce blanc aux draps, aux murs
l'odeur d'ether, des pansements,
étouffements.
trois étoiles de sang
implacablement aux draps blancs.

mais le pauvre homme, il va mourir!
en salle d'attente, elle est ici;
on y attend depuis longtemps,
on y attend
la fin, la grande fin
par le train du matin.

dehors la rue, la guérilla
en retours de flammes, en retours
meurtres-jets d'eaux jaillissants
où nous avons bu.
étoiles en fleurs là haut dans le ciel,
étoiles vertes aux yeux de chat.

. . . nous préparons une autre nuit
saignant avec toi notre frère,
la grande nuit de la vengeance,
de la naissance.
étoiles de feu, étoiles de sang,
étoiles nouvelles plein de firmament!

Rainer

(Nom de guerre d'une jeune
étudiante communiste de Paris,
torturée et condamnée à mort
par le Gestapo).

Mededeelingen.

Zij, die deze zomervacantie nog practisch willen werken, worden verzocht zich zoo spoedig mogelijk op te geven. Er moet met de mogelijkheid rekening worden gehouden, dat kleeding en schoeisel niet kunnen worden verstrekt.

De bibliothecaresse van Mijnbouw, Mej. Steenhuis, vraagt p.o. per briefkaart opgave van de boeken, die de studenten nog in hun bezit hebben, ter verkrijging van een volledig overzicht van nog aanwezig studiemateriaal.

In het eerste nummer van het Officieel Orgaan is de samenvatting van het voorloopig Bestuur bekend gemaakt. Helaas is daarbij een fout gemaakt, die wij hierbij rechtzetten: archivaris van het bestuur is T. W. Immink.

Namens het Voorloopig Bestuur,
M. C. BRANDES, Secretaris.

Het Huisvestingsprobleem.

Het is nog steeds zeer moeilijk om in Delft voor iedereen onderdak te vinden, maar niet zoo moeilijk, dat dit probleem niet zou kunnen worden opgelost. Gezien de inertie van de gemiddelde mensch zal het echter nog wel even duren, voordat de moeilijkheden in hun volle omvang kunnen worden overzien. En toch kan er niets ondernomen worden, voordat zulk een overzicht is verkregen. Wil er eenig schot in komen, dan zal iedereen moeten medewerken — daadwerkelijk medewerken — en daarvoor komen de studenten zelf wel in de eerste plaats in aanmerking. Wij kunnen pas opschieten:

Als iedereen die een kamer wil hebben, dit zoo *snel mogelijk* opgeeft op het Bureau Markt 29, of schriftelijk bij de Huisvestingscommissie, Sociëteit „Phoenix”. Een eerste ver-eische is te weten hoeveel ruimte er noodig is.

Als iedereen, die in Delft kennis of familie heeft, zijn uiterste best doet om daar zelf onderdak te krijgen of te zorgen dat er één of meer anderen ondergebracht kunnen worden. Eventuele adressen opgeven.

Als een ieder, die weet dat ergens kamers vrij zijn, dit eveneens opgeeft.

Als degene, die zoo gelukkig is geweest iets te vinden, dit ook zoo spoedig mogelijk opgeeft en bovendien alles doet, één of meer anderen van de door hem gevonden, ruimte mee te laten profiteren.

Als hij er tevens voor zorgt, dat zijn kamerverhuurder het enquête-formulier zoo snel mogelijk ingevuld opstuurt.

Als iedereen, die gerechtvaardigde klachten heeft over de voorwaarden waaronder hem kamers worden aangeboden, dit ook opgeeft.

Als een ieder die in Delft en omgeving al een onderdak heeft, van waaruit dus Delft vrij gemakkelijk per trein (in de naaste toekomst), tram of fiets kan worden bereikt, zich voorloopig daarmee tevreden stelt en nog niet tracht kamers in Delft te bemachtigen.

Doet wat U kunt om mee te helpen en maakt propaganda voor deze goede zaak! Maar doet het *nu*, het probleem is nog dringend!

Namens de Huisvestingscommissie,
M. C. BRANDES.

Buitenland-F.E.S.E.

Een ieder die voor uitzending naar Zwitserland als t.b.c.-patient of rustbehoevende in aanmerking wenscht te komen, dient zich zoo *spoedig mogelijk* op te geven op de Markt 29 met doktersattest en volledige bijzonderheden. Verder wordt medegedeeld dat er ook uitzendingen naar Engeland kunnen plaatsvinden. De reiskosten komen in principe voor de gegadigden.

Hieronder volgen nogmaals de mogelijkheden voor uitzending van studenten naar het buitenland:

In Zwitserland:

1. Opname van 30 long-tuberculeuze studenten voor de duur van 6 maanden te Leysin (Zwitserland). De kosten hiervoor komen voor 7/12 op rekening van het F.E.S.E.

2. Opname van 30-40 rustbehoevende studenten voor de duur van 3 maanden. De kosten hiervan worden geheel door het F.E.S.E. gedragen.

In Engeland:

3. Opname van één of meer groepen studenten (ongeveer 25 man) die gedurende een maand in een speciaal daartoe ingericht rusthuis, het Dutch Student House bij Chester, en daarna 2 maanden bij Engelsche Studenten zullen worden ondergebracht. Reis- en verblijfskosten worden vergoed.

4. Uitnoodiging van studenten om hun zomervacantie in Oxford door te brengen.

Voor de categorie 1 geldt het volgende criterium:

Voor uitzending komen alleen zij in aanmerking die aan t.b.c. lijden waarvan verwacht mag worden dat zij bij een verblijf van 6 maanden in Zwitserland zullen kunnen genezen.

Voor categorie 2 komen in aanmerking diegenen, die een rustkuur behoeven na herstel van ziekte.

Voor categorie 3 komen voornamelijk zij in aanmerking die tengevolge van de oorlogsomstandigheden lichamelijk of geestelijk hebben geleden.

In het algemeen komen slechts zij in aanmerking die zijn ingeschreven of door het studentencontact als student worden erkend.

Patroons.

Reeds in 1942 werden door de Centrale Commissie voor studiebelangen oudere studenten aangewezen om de toen aankomende studenten te helpen en te leiden bij het inrichten

van hun studie en hun Delftsche bestaan. In het komende jaar, 1945, zal het aanstellen van deze patroons van nog grooter belang zijn. Daarom zijn de besturen van de faculteitsverenigingen reeds bezig met het samenstellen van lijsten van studenten, die in staat kunnen worden geacht een patroonschap op zich te nemen.

Uit den aard der zaak bestond in 1942 de taak van den patroon behalve uit het wegwijs maken op de T.H., ook uit het introduceeren van zijn cliënt in die studentenkringen, waarin deze geacht kon worden zich thuis te voelen. Bij het aanwijzen van patroons werd hier dan ook zooveel mogelijk rekening gehouden. De opbouw van de nieuwe studentenmaatschappij stelt echter geheel andere eischen. Meer onderling contact moet resulteren in een band tusschen *alle studenten van de Technische Hoogeschool*. Hiertoe kan en moet het instellen van patroons veel bijdragen.

Iedere oudere student, die wordt aangezocht om patroon te zijn van een nuldejaars moet zijn groote verantwoordelijkheid beseffen. Niet alleen bij de studie van zijn cliënt moet hij behulpzaam zijn, maar juist ook op maatschappelijk gebied, studentenmaatschappelijk gebied, moet hij zorgen, dat zijn cliënt van zijn studie in Delft een algemeen vormende studententijd maakt. Behalve tegenover zijn cliënt draagt dus de patroon ook verantwoordelijkheid tegenover de geheele studentenmaatschappij. Van zijn enthousiasme zal voor een groot deel afhangen of iedere student er trotsch op kan zijn, dat hij in Delft studeert.

Ouderejaars, die denken als patroon het hunne te kunnen bijdragen aan de opbouw van de Delftsche studentensamenleving moeten zich opgeven op de Sociëteit Phoenix of bij de, in het eerste nummer van dit orgaan genoemde studenten, die de belangen van de verschillende faculteitsverenigingen behartigen. Men zij niet bang, dat men met zijn studie niet ver genoeg gevorderd is, zooals reeds werd betoogd is dit niet van uitsluitend belang.

Ouderejaars aan U het woord!

Rectificatie.

Het algemeen secretariaat van het Fonds Européen de Secour aux Etudiants is in Geneve gevestigd: André Blonay, 13 Rue de Calvin.

Medewerkers voor het Officieel Orgaan.

De Redactie zucht, want nog steeds is er uit de rijen der jongeren niemand naar voren gekomen om haar in haar zware taak bij te staan. De lange kolommen van het O.O. der Delftsche Studenten moeten gevuld worden, niet alleen met droge mededeelingen van T. H. of over Studie en Huisvesting, maar vooral ook met levendige verhalen en gedachten-flitsen van U. Wij willen weten wat er leeft onder de jongeren. Wij willen zien en hooren wat U wilt, beseft dat het Orgaan de stem is niet van de Redactie alleen, maar veel meer nog van U.

Schrijft, weest niet arm van geest, maar scherpt Uw hersenen en Uw potlood, en overstelpt de Redactie met copy!

DE REDACTIE.

Oproep.

Op U jongeren rust thans de plicht om Uw diensten aan te bieden aan de diverse commissies die in het leven geroepen zijn. Laat U niet weerleiden door de gedachte: „Ik kan niets, ik ben niets waard, ik ben een nul”. Maar toont door Uw enthousiasme dat ook Gij mede wilt werken aan de opbouw van het Delftsch Studenten Leven. Meldt U daartoe op de Markt 29 of bij de Redactie, (zij vraagt reeds nu om copy van U), de C. C. of één der sportverenigingen. Nu kunt Gij het bewijs leveren dat Gij het praedicaat Delftsch Student waardig zijt.

In verband met de précaire financieele positie kan het Mededeelingenblad aan niemand (ook hoogleeraren, lectoren en assistenten, enz.) gratis verstrekt worden.

Men gelieve zich schriftelijk als abonné op te geven bij de administratie (of mondeling op de Markt 29).

Ondergeteekende

adres en woonplaats

wenscht zich hierbij te abonneeren op het Officieel Orgaan van de Delftsche Studenten. De minimum-bijdrage voor het eerste kwartaal is f 3,—, te storten op de girorekening van de Spaarbank te Delft, nummer 70286.

Voor studenten, die lid zullen worden van de Algemeene Studentenvereniging, zal dit bedrag in mindering gebracht worden van de te betalen contributie.

Hoogachtend,

Ook
Uw adres
voor

prima
vleesch
en
vleeschwaren

G. J. DE BRUIN

Voldersgracht 19 - Telefoon 471

Zorgvuldig gepasteuriseerde
Melk, nu nog los.

Zo spoedig mogelijk echter
weer in flesschen.

Dat levert U

W.H. BLOM

MELKINRICHTING
ODULPHUSSTRAAT 2
DELFT, TEL. 1874

Electrische
Licht- en Krachtinstallaties
Wikkelen van
Electro-motoren enz.

Reparaties op ieder gebied

Electrotechnisch Bureau

E. A. F. Schröder

Oude Delft 28 - Telef. 685

Voor *Brillen*
en
Optiek?

naar een Specialist.

Frans H. de Wolff

Peperstraat 2
Delft

DELFA HEROPENT

Vrijdag 29 Juni
met het glorieuze filmwerk

DE SLAG OM ENGELAND

vervaardigd door den eminenten re-
gisseur Frank Capra. De gigantische
strijd van Engeland!

Dagelijks 4 voorstellingen.

Aanvang der voorstellingen: 2-4-7
en 9 uur. Plaatsbespr. uitsluitend aan
de cassa van Donderdag af, dagelijks
van 10-12 en van 6-7.30 uur. Geen
plaatsbespreken per telefoon.

ACADEMIA

Boekhandel en Antiquariaat
voor Techniek - Wetenschap - Kunst

Oude Delft 101/103 - Telefoon 1776
naast Hoofdgebouw T.H.

STUDIEBOEKEN en
boeken op elk gebied

Teekent reeds nu in op:

L. Huizinga, Zes kaarsen voor Indië (Uitg. „De Bezige Bij” e.a.)	f 1.—
Bladergroen, Bezetting en bevrijding (m. teek.)	f 1.95
Overweel, Het Leidertje (met plaatjes)	f 1.50
Mission, Interrupted (Engelsche bewerking van „Daar werd wat groots verricht” door Prof. Duyvendak.) (vooroorlogs!)	f 15.00
Lunshof, Engeland	f 6.90
Prof. Tinbergen, Les van 30 jaar	f 6.90
Van Hawel. Vaderlandsche voetsporen	f 5.90
Bakker, Ciske groeit op	f 4.50
„Politeia”, (Plato, Arist., Aug., Kant, enz.)	f 12.50
„Hoe zit dat?”, Voorn. problemen	f 0.35
De Vernieuwing der Universiteit, door docenten aan de Rijksuniversiteit te Groningen.	f 1.30

Boekhandel

WALTMAN Binnenwatersloot 33-35

„Samenwerking is beter dan Strijd!

Melkinrichting „Samenwerking”

Zuideinde, 110.

Het eenigst Standaardisatie bedrijf voor Delft en
omgeving. De meest moderne inrichting.

Nu prima melk en boter.

Binnenkort weer onze bekende Melsa-producten o.a. Yoghurt
Flesschen-melk, enz. Levering alleen via den melkhandel.

VOÛR DEN ETEN

ÉÉN
„OUDE VLEK”
DELFTSCHE DISTILLEERDERIJ 1/4 VLEK & CO DELFT

Garage DE PHOENIX

AUTO'S
en **MOTOREN**

W. ROUKEMA

PHOENIXSTRAAT 28 - TELEFOON 372

Nu de toekomst ons weer bier,
jenever en jool gaat geven,
komt er in café Jan Garos
weldra nieuw studentenleven.
Weest erbij en laat U schenken.
Ons kroegje zal U goed bedenken

Jan Garos Noordeinde 4 - Tel. 1579

A. P. BOEKHANDEL

Oude Delft 143 - Telef. 148

Algemene Boekhandel
Romans
Kunst
Techniek, enz.

Kantoorartikelen
Studiebehoeftes

N.V. Brandstoffenhandel
v.h. **S. OLIEMANS**

Officieele
Vertegenwoordigers
van de Staatsmijnen.

Groot-
en Kleinindustrie Tel. 1324

Afd. Huisbrand
en Administratie Tel. 144

Electro Technisch
Installatie bureau

Radio-bureau

D. KEERN

KOORNMARKT 36 - DELFT
Telefoon 513

Houten

Vakwerk Constructies

met toepassing van
Bulldog-Kramplaten

door Prof Ir. R. L. A. SCHOEMAKER B.I.

prijs fl. 4.--.

Verkrijgbaar in den boekhandel

Uitgave:

MULDER'S Handelmaatschappij
KOORNMARKT 62 - DELFT

Foto Amateurs

Laat U weer bij ons
inschrijven voor

Films, papier
en een

nieuwe camera.

Zoo spoedig er iets komt
krijgt U dan bericht.

TALENS-FOTO-KINO

Delft Markt 36
Den Haag L. van Meerdervoort 94 a

H.H. Studenten

Fa. Bruigom

bracht U vele jaren,
't Allerbeste op elk gebied.
Nu is de eigenaar wel veranderd,
maar de zaak verandert niet.
Want, het blijft zijn eerste streven,
Direct zo gauw de kans er is,
U weer 't fijnste aan te bieden
Voor 't bereiden van Uw disch.

Fa. Bruigom

Binnenwatersloot 38